

MECHANISMS OF PUBLIC ADMINISTRATION

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-249-4-5>

MECHANISMS OF ACTIVITY REGULATION GOVERNMENT BODIES IN THE CONDITIONS OF DECENTRALIZATION

МЕХАНІЗМИ РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ В УМОВАХ ДЕЦЕНТАЛІЗАЦІЇ

Bashtannyk A. H.

Candidate of Sciences in Public Administration, Deputy Director Dnipro Regional Branch of the National School of Judges of Ukraine Dnipro, Ukraine

Баштаник А. Г.

кандидат наук з державного управління, заступник директора Дніпровське регіональне відділення Національної школи суддів України м. Дніпро, Україна

У галузі науки державного управління змістом спеціальності «механізми державного управління» визначено теоретико-методологічні обґрунтування механізмів державного управління, адміністративно-організаційних напрямів державотворення, функцій, структури, повноважень та особливостей органів державної влади усіх рівнів. При цьому постановка проблеми наукового дослідження управління та регулювання діяльності органів та установ державної влади вимагає власного методологічного забезпечення, аналізу системи державної влади, формалізації моделей управління та визначення на цій основі напрямів розвитку країни. Адже в умовах децентралізації влади в Україні, наближення до європейських принципів державного управління трансформуються цілі і завдання держави, функції органів державної влади, стратегії її розвитку.

Таким чином, мова йде про зміну основ функціонування механізмів державного управління, доповнення принципів регулювання діяльності органів державної влади, основ формування державної політики, розвитку конкретного регіону (міжрегіонального комплексу), галузі, а у широкому розумінні – навіть суспільних сфер. Саме тому механізми регулювання діяльності органів державної влади потребують на даний час власного методологічного наповнення шляхом напрацювання

категорій та понять, закономірностей і принципів, систематизації методів такого регулювання, розробки концепцій та моделей регулювання діяльності органів державної влади.

Формально, на даний час існують декілька стратегічних напрямів дослідження у контексті поняття «механізм державного управління». По-перше, загально-теоретичне дослідження механізмів державного управління у конкретній галузі економіки. По-друге, дослідження напрямів і принципів формування та реалізації державної політики у певній сфері (або галузі), що передбачають аналіз виникнення, становлення та розвитку інтегрованих механізмів управління як поєднання територіального, галузевого та міжгалузевого регулювання. По-третє, дослідження формально визначених механізмів державного регулювання розвитку країни, регіону галузі, програм та механізмів їх реалізації. По-четверте, комплексний аналіз функціонування систем та структури органів державної влади (статус, цілі, завдання, функції, ресурс), формування на основі такого аналізу функціональних механізмів державного управління.

При цьому невирішеними завданнями залишається систематизація механізмів, форм, структури, підходів та інструментів регулювання діяльності органів влади, спрямованого на здійснення таких управлінських завдань:

1) потреба збереження вискоєфективного функціонування механізмів регулювання в системах законодавчої, виконавчої влади та судової влади на центральному, регіональному, субрегіональному та місцевому рівнях управління;

2) необхідність формувати сучасну дієву систему місцевого самоврядування; необхідність запровадження ідеології функціонування органів виконавчої влади, місцевого самоврядування як діяльності щодо забезпечення та реалізації прав і свобод громадян, надання державних та громадських послуг;

3) створення сучасної системи підготовки та перепідготовки управлінських кадрів з метою забезпечення якості функціонування механізмів управління;

4) удосконалення нормативно-правового забезпечення здійснення адміністративного реформування, перш за все, у форматі раціоналізації механізмів регулювання діяльності органів влади тощо.

Також вважаємо, що категорія «механізми державного регулювання» досліджена у науці державного управління переважно з позицій функціонального підходу, у межах якого основою дослідження виступає предметно-цільовий підхід, а власне, державне регулювання

виступає видовим поняттям щодо державного управління як родового поняття.

На основі опрацювання праць вітчизняних науковців варто вказати на той факт, що методологія дослідження процесу становлення та розвитку механізмів державного управління, й відповідно механізмів регулювання діяльності органів державної влади, має здійснюватися шляхом інтегративного поєднання політико-правових основ функціонування органів влади, інституціональних особливостей функціонування механізмів державного управління, організаційних характеристик суб'єктів та об'єктів регулювання, аналізу адміністративних процедур. На нашу думку, під механізмами регулювання діяльності органів державної влади слід розуміти внутрішню структурну єдність інституціональних, організаційно-правових та адміністративних засобів, форм та методів в системі управління державою, раціональне поєднання яких на основі системного підходу дозволяє змінити звичайне регламентування поведінки об'єктів і суб'єктів управління на регулюючий вплив суб'єкта щодо суспільних відносин.

З цих позицій важливо перш за все, акцентувати увагу на забезпеченні потреби суб'єктів і об'єктів управління у регулюючому впливі, що має бути закріплений принципами регулювання та спеціальними нормативами, що містять індивідуалізовані (конкретні) характеристики регулювання. При цьому загальна структура дослідження механізму регулювання діяльності органів державної влади потребує вирішення таких дослідницьких завдань:

- напрацювання теоретико-методологічних засад розвитку механізмів управління діяльністю органів влади на різних рівнях в межах національної держави, визначення історичних тенденцій формування політико-правової основи механізмів регулювання владних відносин в Україні як самостійного напрямку науки державного управління;

- систематизація європейського досвіду раціоналізації МРДОДВ шляхом використання сучасної методології наукового дослідження, що базується на принципах багаторівневого управління, комплементарності складових системи державного (публічного управління);

- уточнення і доповнення понятійно-категоріального апарату щодо діяльності суб'єктів публічних відносин у сфері регулювання діяльності органів державної влади через завдання, цілі, принципи, компетенції

інститутів політичної влади, а також з'ясування місця органів влади в складних адміністративних системах;

напрацювання концептуальних засад формування інноваційного механізму регулювання, який відповідає сучасних концептам «Good governance» та «New public management».

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-249-4-6>

**REGARDING THE ISSUE OF IMPROVING
THE FORM OF CONTRACTUAL REGULATION OF FOSTER
FAMILY ACTIVITIES AS AN ELEMENT OF THE LEGAL
MECHANISM OF PUBLIC ADMINISTRATION IN THE SYSTEM
OF STATE CARE FOR CHILDREN**

**ЗНАЧУЩИСТЬ ДОГОВІРНОЇ ФОРМИ ДІЯЛЬНОСТІ
ПРИЙОМНОЇ СІМ'Ї В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ДІЄВОСТІ СИСТЕМИ
ДЕРЖАВНОГО ПІКЛУВАННЯ ПРО ДІТЕЙ**

Voiko Zh. O.

*Deputy Chief of Staff
Eastern Commercial Court of Appeal,
Postgraduate Student at the Department
of Personnel Management and
Entrepreneurship
Educational and Scientific Institute
"Institute of Public Administration"
Kharkiv National University named
after V.N. Karazin
Kharkiv, Ukraine*

Бойко Ж. О.

*заступник керівника апарату
Східний апеляційний
господарський суд,
аспірантка кафедри управління
персоналом та підприємництва
Навчально-науковий інститут
«Інститут державного управління»
Харківського національного
університету імені В. Н. Каразіна
м. Харків, Україна*

Із прийняттям в Україні Національної стратегії реформування системи інституційного догляду та виховання дітей на 2017–2026 роки, що затверджена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 9 серпня 2017 року № 526р. [1], надзвичайної актуальності набуває питання розвитку сімейних форм влаштування дітей-сиріт та дітей позбавлених батьківського піклування (далі ДС та ДПБП), що є альтернативними інтернатним закладам.